

Knut Nærum med ny bok: **Skøyteløp utløser krig!**

Knut Nærum er kjent fra underholdningsprogrammet «Nytt på nytt» på NRK. Nærum skriver også bøker og kommer med to nye utgivelser til høsten. En av disse er «KRIG!», en fremtidsroman som tar utgangspunkt i en krig som utspilles mellom Norge og Nederland i 2005. Og bakgrunnen for denne krigen? En norsk skøyteløper faller på 10 000-meteren i EM og tar med seg den nederlandske parkameraten i fallet, slik at Nederland ikke vinner mesterskapet!

Eksklusivt for Skøytesports lesere følger her et utdrag, det korte andrekapitlet, fra den kommende boken «KRIG!». Mer skøytestoff dukker opp også utover i boken, men Nærum påpeker at: «...dette ikke er noen skøyteroman, men en krigsroman med visse skøyteinnslag».

AV CATHRINE INDRØY

Bibliografi Knut Nærum

(Foto: Marit Nilsen)

- Å, 2000
- Norsk litteraturhistorie fritt etter hukommelsen, 2001
- Døde menn går på ski, 2002
- Lang fartstid som serietegner

Søndag 9. januar 2005 kl 1731

Heerenveen, Nederland

Ståle Leverby holder på å bli tatt igjen. Lårene blir til spaghetti, han ser ned i isen og hører jubelen fra det orange folkehavet. Nederlenderens egen Bob de Jong er i ferd med å hente inn nordmannen med en runde. Ståle har to runder igjen, de Jong bare én. Skøyteløperne går i samme bane nå, de legger over til innersvingen med noen meter mellom seg. Ståle hører nederlenderens skøytejern skjære isen, stødig som en me-
tronom.

de Jong klarer seg med 34-runder mot slutten av løpet for å vinne Europamesterskapet sammenlagt foran den russiske overraskelsesmannen Vadim Sayutin. Ståle Leverby kan ikke bli bedre enn nummer syv. Helt nede ved isen står den norske kontingenten. De har reist langt, tenker Ståle. Og se der, der vaier det norske flagget. Hans flagg. Tenk at han blir tatt igjen med en runde, og likevel står de der og heier på ham. Tenk at jeg har fortjent det, tenker han og kjenner tårene presse på.

Så blir han oppmerksom på at noe piper. Det er ikke i hodet hans, det kommer fra tjue tusen nederlendere. de Jong er oppe på siden av Ståle, og folk piper fordi Ståle ikke gir ham plass. Samme for meg, tenker nordmannen. Nå er det på tide å se fremover. Det fins viktigere ting enn skøyter. I det samme går lårene hans fra al dente til godt kokt, knærne klapper sammen, han setter venstre skøyte foran den høyre og bommer på isen. Ståle lander på låret, ruller over på hofta og lar sentrifugalkraften dra seg ut av banen. Det blinker i en skøyte foran ham, han griper etter den og får tak i en blå ankel, trekker nederlenderen med seg over de orange gummiknottene og ut i ytre bane. Ståle slipper taket, han roterer i fart og krummer seg som et foster. De to skøyteløperne seiler med ryggen først inn i hvert sitt reklameskilt.

Utdraget fra «KRIG!» er gjengitt med tillatelse fra:

Knut Nærum og J. W. Cappelens Forlag AS

Copyright: Knut Nærum og J. W. Cappelens Forlag AS

Mitt skøyteminne

Knut Nærum:

Skøyter – en samlerinteresse

– De fleste på min alder, vi som er født på begynnelsen av sekstitallet, har vokst opp med skøyteinteresserte fedre. Helt inn på syttitallet trykket avisene, foran hvert EM og VM, ferdige skjemaer for notering av rundetider. Selv ble jeg smittet av denne galskapen og klippet ut bilder av skøyteløpere fra avisene, limte dem opp på sort kartong og samlet i perm. Fred Anton Maier, Ard Schenk, Valerij Kaplan, Johnny Nilsson, Per Willy «Bet-tong» Guttormsen, Svein Stiansen. Dag «NM-EM-VM» Fornæss! Dette er navn som jeg fortsatt husker. Det er ikke sikkert alle var skøyteløpere, men jeg husker dem.

Knut Nærum (Foto: Marit Nilsen)

Skøyteinteressen er først og fremst en samlerinteresse. Et behov for å skape orden i et liv som ellers kan være vanskelig å holde styr på. Løperne som går rundt og rundt, alltid mot klokka, det er så forutsigbart som det kan bli. Rundetidene, plasseringene, Adelskalenderen, alt dette som tusener av norske menn i sin beste alder har valgt å fylle hodet med, det må handle om behovet for kontroll. Alt dette fins ute i folket. Selv om skøytesporten skulle forsvinne helt, så ville dette enorme havet av unyttig informasjon fortsatt være der. Ja, jeg sier unyttig, men ikke uviktig. Det fremste kjennetegnet på at vi lever i en rik kulturnasjon er at vi kan bruke tid og krefter på unyttige ting. Det er først når folk begynner å

glemme Kuppens gamle passeringer at det er fare på ferde.

Her er noen forslag for å få skøyteinteressen opp mot gamle høyder:

- La noen andre enn nederlenderne vinne allround-mesterskapene.
- Tillat mer dytting.
- Må banen være så fordømt flat?
- La løperne ta snarveier når ingen ser dem.

Nå for tiden er det bare Melodi Grand Prix som er svært nok til at avisene trykker ferdige skjemaer for tv-seerne. Det er fint at i hvert fall én internasjonal konkurranse får den typen oppmerksomhet, men i det lange løp vil folk flest skjønne at kroatisk syngedamer med altfor mye sminke ikke kan måle seg med jevne 32-runder. Og hvis noen fortsatt har liggende

en scrapbook full av Johnny Logan-bilder, så syns jeg litt, men bare litt, synd på dem.

SKREVET AV KNUT NÆRUM

PS! Knut Nærum sier han kan kun ett skøyteresultat utenat, nemlig Kees Verkerks verdensrekordtid på 10 000-meter fra 1969, 15.03,6, og ikke 15.03,60 som nrk.no har feilsitert han på. Som Nærum korrekt poengterer: «...det fantes ikke hundredeler da Verkerk gikk, ihvertfall ikke hundredeler som noen brydde seg om...».